



Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
К р 654/06
06.09.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Рашића, председника већа, др Глигорија Спасојевића и мр Сретка Јанковића, чланова већа, са саветником Милом Ристић, записничарем, у кривичном предмету против окривљеног **АА**, због кривичног дела из члана 403/2-4-6-7 Кривичног закона Турске, преиспитујући по службеној дужности решење Окружног суда у Београду Кри.1648/06, Кв.2873/06 од 04.09.2006. године, у седници већа одржаној дана 06.09.2006. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ по службеној дужности решење Окружног суда у Београду Кри.1648/06, Кв.2873/06 од 04.09.2006. године.

Образложење

Наведеним решењем одбијена је молба Републике Турске на основу расписане Интерполове потернице на захтев суда у Измиру-Турска по наредби број 1999/305 од 04.09.2001. године за издавање осуђеног АА од оца ББ и мајке ВВ, рођеног __.19__ године у ГГ, Холандија, са пребивалиштем у Холандији ул. ДД држављанин Републике Холандије.

Републички јавни тужилац својим поднеском Ктр-I-2761/06 од 05.09.2006. године, изнео је своје мишљење, да је решење правилно те да молбу Републике Турске на основу расписане Интерполове потернице на захтев суда у Измиру-Турска треба одбити.

Врховни суд је у седници већа, размотрио све списе предмета, као и мишљење Републичког јавног тужиоца из напред наведеног писаног поднеска, па је нашао:

Из списка предмета произилази да је АА осуђен пресудом првостепеног суда у Бриселу од 31.08.1998. године на казну затвора у трајању од седам година, која је преиначена у погледу одлуке о казни пресудом Апелационог суда у Бриселу од 09.11.1998. године и којом је окривљеном АА изречена казна затвора у трајању од четири године, због кривичног дела које по свом чињеничном опису и одговара кривичном делу у вези са којим је према наведеном лицу расписана Интерполова потерница Републике Турске од 04.09.2001. године из члана 403/2-4-6-7 Кривичног закона Турске.

Одредбом члана 2(б) дела II додатног протокола Европске конвенције о екстрадицији ("Службени лист СРЈ" – међународни уговори број 10/01 од 05.11.2001. године) прописано је да се издавање лица против кога је донета правноснажна пресуда у трећој држави, стране уговорнице Конвенције, за дело и дела због којих се подноси захтев неће одобрити када изречена казна лишења слободе или друга мера у потпуности издржана.

Испитујући наведено решење, по службеној дужности у смислу члана 545. ЗКП, Врховни суд је нашао да је правилан закључак првостепеног суда да нису испуњени услови за издавање осуђеног АА, с обзиром да из списка предмета произилази да је исти већ правноснажно осуђен пред Апелационим судом у Бриселу 09.11.1998. године на казну затвора у трајању од четири године, коју казну је издржао и с обзиром да је према атесту из затвора Министарства правде генералног директора казнене установе Белгије од 30.08.2006. године пуштен на слободу 22.09.1999. године, те у конкретном случају не би могао кривично да одговара два пута за исту ствар.

Са изнетих разлога, а на основу члана 545. став 1. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци решења.

Председник већа

Слободан Рашић, с.р.

судија,

Записничар,

Мила Ристић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ан